

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 111. Propositiones a Facultate Theologica Lovaniensi censuris notatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67372)

Sæc. XVII. „peditura. Interea preces nostras apud
 A. C. 1656. „D. O. M. enixe interponemus, ut
 „lustrissimæ suæ Gratix in adulto hoc
 „senio renovari faciat ut aquilæ juven
 „tutem suam, eamque Ecclesiæ & co
 „bis multis adhuc annis sospitem co
 „serves & incolumem. „

§. CXI.

*Propositiones a Facultate Theologica
 Lovaniensi censuris notatæ.*

Huic suæ epistolæ Lovaniensis Facultatis Doctores subjunxerunt viginti sex doctrinæ moralis propositiones quas ipsi ad præfati Episcopi preces futuro examine discussas, sequentibus perstrinxere censuris.

Propositio I. licitum est quærendo recte occasionem proximam peccandi pro bono spirituali, aut temporali, nostro vel proximi.

Censura. *Falsa, temeraria, permissiva, atque ab auditu fidelium procul arcedanda assertio.*

II. Nemo tenetur occasionem proximam peccati vitare cum magno detrimento. Unde nec concubinaris tenetur dimittere concubinam, quæ ipsi nimis utilis est ad lucrandum bonis temporalibus, media negotiatione, vel etiam ad oblectamentum concubinaris.

vulgo *Regalo*, dum deficiente illa, ni-
 mis ægre ageret vitam, & aliæ epulæ
 tædio magno afficerent concubinarium,
 & alia famula ad id nimis difficile in-
 veniretur.

*Censura. Præcedentis assertionis con-
 sectaria, & similibus notis inurenda asser-
 tio: Continens præterea corollarium, uti
 Epicureorum placitis consonum, ita Chri-
 stianorum regulis (quibus manum, pedem
 & oculum quoque dextrum scandalizantem
 absindere, atque a nobis abjicere præcipi-
 mur) adversum.*

III. Probabile est, non peccare mor-
 taliter, qui imponit falsum crimen ali-
 cui, ut suam justitiam & honorem de-
 fendat: & si hoc non sit probabile, vix
 ulla erit opinio probabilis in Theologia.

*Censura. Ne umbram quidem præfert
 probabilitatis; sed cumulum complet teme-
 ritatis, spatiosum calumniatoribus & im-
 postoribus portam aperiens.*

IV. Fas est viro honorato occidere
 invasorem, qui fustem vel alapam niti-
 tur impingere, vel calumniam inferre,
 si aliter hæc ignominia vitari nequit.
 Idem quoque licet, quamvis post illa-
 tam fugiat.

*Censura. Prior pars subindiscreta sua
 generalitate nefariam, & humanæ vitæ in-
 juriosam continet doctrinam. Posterior
 quoque non tam justam violentiæ repulsio-
 nem,*

Sæc. XVII.
 A. C. 1656.

Sæc. XVII nem, quam privatæ vindictæ executionem
A. C. 1656. spirat.

V. Licitum est occidere calumniosum actorem, testes, & injustum Judicem ad servandam vitam, honorem, vel res familiares.

Censura. *Abominanda, execranda assertio, assassinatibus, sicariatibus, & intoxicationibus temere patrocians; Judicibus Advocatis, aliisque publicis justitiæ Ministris, quin & ipsis quoque Principibus præsentissimum procreans periculum.*

VI. Videtur probabile, omnem fetum, quamdiu in utero est, carere anima rationali, & tunc primum incipere eandem habere, cum paritur, ac consequenter dicendum erit, in nullo abortu homicidium committi.

Censura. *Falsa, & Philosophicæ & Theologicæ principis dissentanea assertio perniciose quoque concludens, siquidem in Apologetico pro Christianis cap. 9. monet Tertullianus: Homicidii festinatio prohibere nasci, nec refert, natam quæ eripiat animam, an nascentem distinet: homo est, & qui futurus est, & fructus omnis jam in semine est. Quæ propter ad homicidii reatum quod attinet, inculcanda potius fuerit fidelibus Augustini sententia Serm. 244. de tempore: Malitiam quæcunque fecerit hoc, per quod jam non possit concipere, quantoscunque parere*

parere poterat, tantorum homicidio-
rum ream se esse cognoscat.

Sæc. XVII.

A. C. 1656.

VII. Clarum & certum est, Judi-
cem non posse punire aliquem, qui se-
cutus est opinionem probabilem.

Censura. *Assertio relata ad eam pro-
babilitatem, quam assertio 26. seu ultima
obtenit, prorsus falsa est, & judicariæ
potestatis perperam coercitiva, seditionum
ac rebellionum inveciva, publicæ tranquil-
litatis turbativa, nec in Republica recte or-
dinata ullatenus toleranda.*

VIII. Permissum est furari non so-
lum in extrema necessitate, sed etiam
in gravi.

Censura. *Furari nullo casu permissum
est, quia intrinsece malum: surripere autem
alienum, pernissimum quidem est in extrema
necessitate, quando aliter haberi non potest,
sed illud extendere indefinite ad necessitatem
gravem, est dare ansam pauperibus ad pas-
sim furandum.*

IX. Famuli & famulæ domesticæ
possunt occulte Heris surripere ad com-
pensandam operam suam, quam ma-
jorem judicant salario, quod recipiunt.

Censura. *Hæc assertio falsa est, na-
turam hominis de se pronam ad malum præ-
cipitans in furta, ac domesticam pacem per-
turbans: eo vel potissimum, quod ista com-
pensatio ipsorummet famulorum judicio re-
linquatur.*

X. Qui

Sæc. XVII.

A. C. 1656.

X. Qui cessit foro, potest sibi restituere bona, quibus indiget ad sustentationem familiæ, ne indecore vivat, licet debita, pro quibus cedit, sint ex injustitia & notorio delicto contracta.

Censura. Hæc assertio in sua generalitate falsa est & perniciosæ sequelæ, ut pote plerosque fures, & alienorum bonorum usurpatores liberans a restitutione.

XI. In causa æquali potest Judex aliquid ab una partium accipere, ut sententiam in ejus favorem ferat.

Censura. Falsa est, justitiæ pervertens, & immanibus ac quotidianis corruptelam viam sternens.

XII. Qui alium movet, aut inducit ad inferendum grave damnum tertio, non tenetur ad restitutionem istius damni illati.

Censura. Aperte falsa est, & receptivissimis justitiæ regulis contraria.

XIII. Usura non est, dum ultra sortem aliquid exigitur tanquam ex benevolentia & gratitudine debitum, sed solum si exigitur tanquam ex justitia debitum.

Censura. Hæc assertio periculosa est, & serviens ad excusandum & palliandum usuras de jure præsumptas.

XIV. Contractus Mohatræ licitus est, etiam respectu ejusdem persone, &

& cum contractu revenditionis prævie Sæc. XVII.
inito, cum intentione lucri. A. C. 1656.

Censura. Falsa est & palliativa usurarum, præsertim cum emptori imponitur onus revendendi, uti in assertione.

XV. Dare temporale pro spirituali non est simonia, quando temporale non datur tanquam pretium, sed duntaxat tanquam motivum conferendi vel efficiendi spirituale; vel etiam quando per temporale fit solum compensatio gratuita pro spirituali, aut econtra. Et id quoque locum habet, etiamsi temporale sit principale motivum dandi spirituale; immo etiamsi sit finis ipsius rei spiritualis, sic, ut illud pluris aestimetur quam res spiritualis.

Censura. Varice istæ formalitates ut plurimum pallia sunt latentis simoniæ, & quamvis fieri subinde possit, ut nulla proprie dictæ simoniæ labes subsit, plerumque tamen subsunt sordes simoniæ affines.

XVI. Pro intercessione ad beneficium obtinendum potest aliquid dari sine simoniæ suspitione.

Censura. Falsa est & perniciosa, hominibusque ambitiosis & indignis aditum aperiens ad beneficia per pecuniam promiscue procuranda.

XVII. Satisfacit Ecclesiæ præcepto de audiendo sacro, qui duas ejus partes, *Hist. Eccles. Tom. LXII.* Z tes,

Sæc. XVII. tes, immo quatuor simul a diversis ce-
A. C. 1656. lebrantibus audit.

Censura. Falsa est, & præceptorum
Ecclesiæ elusiva, nec majorem habet appo-
rentiam de quatuor sacri partibus, quam
de viginti.

XVIII. Urgens metus gravis est
caussa justa Sacramentorum administ-
rationem simulandi.

Censura. Irreligiosa est, & Sacra-
mentis Christi injuriosa.

XIX. Qui mediante commendatio-
ne vel munere ad magistratum vel of-
ficium publicum promotus est, potest
cum restrictione mentali præstare jur-
amentum, quod de mandato Regis
similibus solet exigi, non habito re-
spectu ad intentionem exigentis: qui
non tenetur fateri crimen occultum.

Censura. Patrocinator humanæ ambi-
tioni: justificat perjuriam, & mandatum Bo-
gium inutile reddit.

XX. Superfluum non est, quod ho-
mines servant pro status sui vel patri-
um qualitate habita vel adipiscendi
ideoque vix poterunt inter sæculares
inveniri, qui superfluum habeant.

Censura. Prior pars in sua generali-
tate falsa est; & cum posteriori, quæ
deducitur, elidit obligationem Eleemosynarum
& misericordiæ impendendæ a Scriptura
sacra cerebro inculcatam.

XXI. Non est nisi veniale, etiam abs-
que utilitate se cibo & potu usque ad
vomitum ingurgitare, nisi ex hujus-
modi vomitibus gravia valetudini in-
commoda oriantur.

*Censura. Scandalosa est & falsa in sua
generalitate, ac laxans habenas potatoribus
ad se liberaliter ingurgitandum & ine-
briandum.*

XXII. Qui dormire nequit nisi ve-
speri sumpta cæna, non tenetur jeju-
nare, immo neque in prandio collatio-
nem sumere, quamvis hoc modo isti
incommodo obviare posset; quia nemo
tenetur pervertere ordinem refectio-
num.

*Censura. Falsa est, & fundata super
frivolo prætextu.*

XXIII. Defessus ex quocunque la-
bore licito, vel illicito, v. g. cum foe-
minis commixtione, liberatur a lege
jejunii.

*Censura. Falsa, & castis auribus
horribilis.*

XXIV. In rigore loquendo videtur,
quod homo non teneatur unquam per
totam vitam suam elicere actum amo-
ris Dei.

*Censura. Impia, & primam legem
Christiane vitæ evertens.*

XXV. Ut actio quæpiam sit pecca-
minosa, oportet, ut procedat ab ho-
mine, qui noscit & percipit, quid boni
mal-

Sæc. XVII. malive in ea sit, & antequam id vi-
A. C. 1656. deat, aut animum reflectat, actio ne-
 que bona est, neque mala.

*Censura. Est contra communia Chri-
 stianæ Theologiæ principia, & innumera
 etiam immaniissima hominum peccata excusa
 cum pernicie animarum.*

XXVI. Autoritas unius Doctoris
 probi & docti reddit opinionem proba-
 bilem.

*Censura. Perniciosa est, & innume-
 ras absurditates invehens in omni materiæ
 doctrinæ moralis.*

§. CXII.

*Sacræ Parisiensis Facultatis declara-
 tiones circa fidelium obligationem
 confitendi Parochis.*

*Alegamb.
 Bibl. Script.
 S. J. Col-
 lect. nov.
 monum. Gali.
 Cler. tom. 1.
 pag. 672.
 Argentre
 l. c. p. 74.
 Ex Bibl.
 Sorb.*

Prodiere hoc anno apud Cramoisi
 duo libri, quorum primus auctori
 P. Joanne Bagoto Jesuita, hunc præbe-
 ferebat titulum: *Defensio juris Episco-
 palis, & libertatis, qua gaudent fideles
 circa Missas & confessiones de præcepto
 confitendi Parochis.* Uterque in generali
 Cleri Gallicani Conventu Parisiensi
 reprobatus: postea sacræ Facultatis
 Doctores, quibus utrumque hunc li-
 brum examinandi negotium fuerat ob-
 tum.